

Ik was zijn bezit

Carola Jansson
Leone Milton

LIND&CO

LIND&CO

www.lindco.nl

info@lindco.nl

Copyright © Carola Jansson & Leone Milton, 2024

Oorspronkelijke titel: Han ägde mig

© Nederlandse uitgave: Uitgeverij Lind & Co, 2026

Vertaald vanuit het Zweeds door Nuanxed/Corien Leemburg

Eerste druk: september 2026

Omslagontwerp: Eva Wilsson

Omslagfoto: Jessica Alm

Grafisch design: Designs by Lotte

NUR 402

ISBN: 978 94 9328 577 4

Uitgeverij Lind&Co drukt haar boeken op papier met het FSC® keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt, in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van uitgeverij Lind&Co.

Uit respect voor de naaste familieleden en
andere betrokkenen zijn sommige namen
en plaatsen in het boek gefingeerd.

PROLOOG

2022

Mijn blik dwaalt omlaag, naar het notitieblok. De zwarte, handgeschreven letters staren me aan.

‘Word je afgeluisterd?’

Sara, de maatschappelijk werker, kijkt me recht aan. Ik knipper een paar keer met mijn ogen. Alle lucht wordt uit mijn lichaam geslagen. Een paar seconden staar ik naar het notitieblok, dan weer naar Sara. Ik voel van alles door elkaar: verwarring, angst, opluchting.

Miljoenen gedachten tegelijk jagen door mijn hoofd. Het woordje ‘nee’ komt in me op. Het galmt rond in mijn hoofd en mijn hart bonst als een bezetene. Nu kan het alle kanten op.

Ik schud mijn hoofd als antwoord.

‘De politie en wij werken nu al een maand of twee aan je case,’ zegt Sara terwijl ze het notitieblok op tafel legt. ‘Maar het is nu écht nodig dat je ons zelf alles gaat vertellen.’

‘Als ik dat doe...’ zeg ik terwijl ik mijn keel schraap. ‘Als ik dat doe, zie ik de kinderen misschien wel nooit meer.’

Mijn woorden klinken onwerkelijk. Alles is onwerkelijk. Alsof ik in een slechte film terecht ben gekomen. Een film die over mezelf gaat.

‘Je moet het vertellen, Carola. Het wordt tijd,’ zegt Sara met doordringende blik.

Ik kijk de kamer rond terwijl ik mijn gedachten op een rijtje probeer te krijgen. Op de witte plafondlamp ligt wat stof. Een enorme plant koestert zich in het zonlicht dat door het raam naar binnen valt. Waar moet ik beginnen?

1

TIEN JAAR EERDER

Ik ontmoet Magnus voor het eerst op de parkeerplaats van Borgmästarholmen, het eilandje net buiten de plaats Norrtälje. Mijn man Daniël is thuis, bij de kinderen, terwijl ik in de auto ben gestapt om een eerste indruk te krijgen van de man met wie ik al sinds zondagavond aan het chatten ben. Ik wil hem eerst zelf ontmoeten voordat ik hem meeneem naar huis voor het triootje waarover Daniël en ik het hebben gehad. We hebben nog nooit eerder iemand anders uitgenodigd in de slaapkamer. Het is een grote stap voor me en ik wil gewoon dat het helemaal goed voelt. Het moet met iemand zijn tot wie ik me aangetrokken voel en bij wie ik op mijn gemak ben.

Het is iets meer dan een jaar geleden dat Daniël en ik besloten voor een open relatie te gaan.

‘Ik geloof dat ik biseksueel ben,’ zei hij toen we op een avond samen op de bank het journaal zaten te kijken. Hij had al een tijdje gemerkt dat er een nieuw soort nieuwsgierigheid in hem aan het groeien was.

Het kwam niet echt als een verrassing voor me. Best mogelijk dat veel andere vrouwen in shock zouden zijn geweest, overstuur zelfs. Maar ik maakte er geen drama van. Ik had al zo mijn vermoedens en ik vond het helemaal prima dat hij zijn verlangens verder wilde onderzoeken. Trouwens, de tropenjaren met de kids hadden hun sporen nagelaten. Ons seksleven was niet meer wat het geweest was.

Daniël stelde voor dat ik gerust met andere vrouwen kon afspreken als ik dat wilde. Maar ik wist het zeker: hoewel ik vrouwen absoluut kon waarderen en het heus wel zag als ze mooi

waren of een sexy lichaam hadden, was ik honderd procent hetero.

Veel interesse om iets met andere mannen te doen had ik ook niet, zelfs al vond Daniël dat oké. Met drie kinderen en een fulltimebaan bij huis- en tuinwarenhuis Julia in het winkelcentrum van de wijk Täby had ik het druk zat. Van ons huis in Norrtälje naar mijn werk was het een uur enkele reis, en dan moesten de kinderen nog naar het kinderdagverblijf en naar school gebracht en weer opgehaald worden, plus alle andere activiteiten, ouderavonden en ga zo maar door. Het voelde alsof ik niet één, maar twee fulltimebanen had. Met mijn handen vol aan de dagelijkse dingen bleef er weinig tijd over voor seks. Dat stond niet hoog op mijn prioriteitenlijstje.

Ik voelde me er ook niet prettig bij om mijn lichaam te laten zien aan andere mannen. Aan Daniël zelf trouwens ook niet. De zeldzame keren dát we seks hadden, wilde ik het liefst dat het licht uit was. Al jaren liep ik vrijwel uitsluitend in zwarte stretchkleding. Drie zwangerschappen hadden hun sporen nagelaten. Als ik in de spiegel keek, gruwde ik van de vetrollen die over de rand van mijn broek puilden.

Hoe dan ook, we spraken af dat Daniël met anderen mocht daten. Hij fleurde meteen op. Na elke date straalde hij en hij raakte niet uitgepraat over zijn erotische escapades. Al na een paar weken begon ook bij mij een vlammetje te branden. Ik wilde dezelfde kriebels in mijn buik ervaren als hij wanneer hij zich op vrijdagavond omkleedde en op date ging. Het was heel lang geleden dat ik die spanning had gevoeld wanneer je iemand niet uit je hoofd kon zetten. Misschien had ik het zelfs wel nooit gevoeld. Daniël en ik waren al sinds de middelbare school samen en we hielden van elkaar, absoluut, maar het was niet die intense, allesomvattende verliefdheid die ik van films kende. Nog nooit had ik meegemaakt dat iemand alles op zijn kop zette, zowel lichamelijk als geestelijk. Het was een verlangen dat diep

in mij zat weggestopt en dat ik bijna vergeten was. Maar nu ik zag wat het met Daniël deed, begon het ook bij mij weer te leven. Het gevoel dat er meer romantiek in mijn leven zou kunnen zijn werd langzaam maar zeker sterker, en uiteindelijk was het niet meer te stoppen. Elke keer als Daniël vertelde over een nieuwe date, bezorgde mijn verlangen me een scheut energie zoals ik al jaren niet meer had ervaren.

Opeens kostte het geen moeite meer om te gaan hardlopen, broccoli te kiezen in plaats van patat en het toetje over te slaan. Aan de eindstreep lonkte mijn beloning, en ik ging er helemaal voor. Het verlangen naar romantiek was motivatie genoeg om serieus af te gaan vallen. Na zes maanden diëten stond ik in mijn ondergoed voor de spiegel en was tevreden met wat ik zag. De vrouw tegenover me was klaar om te daten. Het was een rare gewaarwording. Ik kon me niet anders herinneren dan dat ik een complex had over mijn uiterlijk. Nog nooit was ik tevreden geweest met mijn gezicht of mijn lijf.

Maar nu, nu ik me omdraaide en mezelf zag in een mooie jeans, kon ik er goed mee door.

Een kennis van me tipte me Victoria Milan, een datingsite voor mensen met een relatie. Volgens haar waren er daar genoeg aantrekkelijke, normale mannen te vinden. ‘Het uitgangspunt is,’ legde ze uit, ‘dat iedereen daar al een relatie heeft en enkel op zoek is naar een spannende affaire.’ Iets wat perfect bij me paste, want ik wilde niet weg bij Daniël. Onze relatie was stabiel, ik hield van hem als persoon en vond het prettig om met hem in één huis te wonen. Hij was mijn beste vriend. We vormden een goed team en zorgden zonder ruzies en gedoe voor onze drie kinderen. Ik was niet op zoek naar een man om een nieuw leven mee te beginnen. Ik wilde gewoon het hof gemaakt worden en me begeerd voelen. Seks hebben waar elke spier in mijn lijf de volgende dag nog van zou natintelen. Proeven van dezelfde

spanning als Daniël met zijn mannen had. Ik meldde me aan en in mijn profiel schreef ik dat ik niet op zoek was naar iets serieus.

Een paar dagen later zat ik in de auto naar Stockholm, waar ik afgesproken had met een getrouwde man, vader van een jong gezin. Het was elf uur 's ochtends. Zijn vrouw was op yogareis naar Mallorca, de kinderen zaten op school. Hij woonde vlak bij het centrum. Ik voerde de code van de deur in en nam de van tralies voorziene lift omhoog. Ik werd verwelkomd door een knappe, lange man in een kasjmieren trui, met goed geknipt donkerbruin haar en heldere, groene ogen. Ik kreeg witte wijn en prima vanilleseks van hem.

Op de terugweg naar Norrtälje voelde ik me beter dan in lange tijd het geval was geweest. Ik trommelde op het stuur en zong mee met *Wake Me Up* van Avicii op de radio. Dit moet ik snel nog eens doen, dacht ik, en zo geschiedde. De berichtjes op de datingsite stroomden binnen. Ik bezocht appartementen, rijtjeshuizen, villa's. Het was een leven van zoenen, baden in jacuzzi's, seks op banken van Svenskt Tenn en diners met oesters en garnalen. Het was vrijblijvend, het was spannend, en bovenal was het fantastisch dat ik mannen zó wist op te vinden. Dat een man mij verkoos boven zijn vrouw. Soms kreeg ik het idee dat er sprake was van overspel. Dat dit koppel misschien niet net zulke duidelijke afspraken had gemaakt als Daniël en ik. Dan overviel me een gevoel van schaamte: wie was ik om te rommelen met de man van een ander?

Ik nodigde ook weleens mannen bij ons thuis uit. Mijn werktijden bij de Julia varieerden, dus soms was ik midden op de dag vrij als Daniël op kantoor was en de kinderen op school. Een bizarre gedachte dat die drukbezette mannen voor mij helemaal uit Stockholm kwamen rijden! Alleen al van het wachten op de deurbel kreeg ik kriebels in mijn buik.

Toen Daniël terug was van werk en we wachtten tot het tijd was om de kinderen op te halen, zaten we op de bank en praatten over onze affaires. Ik scrolde wat door Victoria Milan en liet Daniël een paar potentiële minnaars zien. We giechelden.

‘Die Peter daar, is dat niks voor je?’ zei Daniël terwijl hij naar een profiel wees.

‘Nee joh, die kijkt veel te vreemd uit zijn ogen. Zie je dat niet?’ zei ik, terwijl ik probeerde in te zoomen.

‘Laat eens zien waar jij zelf zoal mee bezig bent,’ zei ik. Daniël pakte zijn telefoon en begon te scrollen.

Naast Victoria Milan maakte ik een account aan op Body-Contact, de site waar Daniël zijn partners vond. Zoals de naam al deed vermoeden, was deze site voornamelijk gericht op lichamelijk genot.

Het duurde niet langer dan een paar minuten voordat de privéberichten begonnen binnen te stromen. Daniël en ik moesten lachen om alle geile teksten. Al dezelfde avond had ik dik tweehonderd berichtjes ontvangen.

‘Hij dan?’ zei Daniël, wijzend naar een man met de profielnaam Magnus⁷⁵.

Magnus was vijftig en had volgens de foto’s bruin haar en een gespierd postuur.

‘Hé, hij woont óók in Norrtälje,’ zei ik terwijl ik zijn profielpagina verder bekeek.

Het enige nadeel was dat hij vrijgezel was. Ik wilde immers alleen iets met mannen die net als ik een relatie hadden. Dat was het makkelijkst.

‘Daniël, als we hem nou eens samen uitnodigden?’

Ik keek hem aan. Even leek hij te aarzelen, maar toen knikte hij.

‘Waarom ook niet?’

Ik stuurde die Magnus meteen een berichtje.

Hij antwoordde onmiddellijk, en we kwamen overeen om